

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. aprīlī Eiropas Investīciju banka iesniedza par Vispārējās tiesas
(otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 27. janvāra spriedumu lietā T-9/19 ClientEarth/EIB**

(Lieta C-212/21 P)

(2021/C 217/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Investīciju banka (EIB) (pārstāvji: T. Gilliams, G. Faedo un K. Carr)

Pārējās lietas dalībnieces: ClientEarth un Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā tas ir izteikts tā rezolutīvajā daļā;
- ja Tiesa uzskatītu, ka lietas stāvoklis to pieļauj, noraidīt pirmajā instancē celto prasību;
- piespriest ClientEarth segt abu pušu tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan apelācijas tiesvedībā, gan arī tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda trīs apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmkārt, ar pārsūdzēto spriedumu EIB aizstāvība attiecībā uz tās neatkarību finanšu operāciju jomā esot kļūdaini atzīta par nepieņemamu. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā ES primāro tiesību normas, kas atbalsta EIB aizstāvību, esot nepareizi piemērojusi pienākumu norādīt pamatojumu un sagrozījusi EIB atbildi uz ClientEarth lūgumu veikt iekšējo pārskatīšanu atbilstoši Orhūsas regulas 10. pantam⁽¹⁾. Rezultātā Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi jēdziena “administratīvs akts” definīciju Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.

Otrkārt, ar pārsūdzēto spriedumu esot kļūdaini nopriests, ka EIB direktoru padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmums, ar kuru ir apstiprināts biomasas elektrostacijas Kurtišā (Spānija) celtniecības projekta finansējuma priekšlikums, ir administratīvais akts, kurš ir “juridiski saistošs un kam ir ārēja ietekme” Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi ES primāro tiesību pārākuma pār ES sekundārajām tiesībām un starptautiskiem nolīgumiem principu, neesot ievērojusi LESD 271. panta c) punktu un 263. panta ceturto daļu un esot nepareizi piemērojusi LESD 263. pantu.

Treškārt, ar pārsūdzēto spriedumu esot kļūdaini nopriests, ka EIB direktoru padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmums esot “saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā” pieņemts administratīvais akts Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā iekļauto definīciju, neesot identificējusi attiecīgā lēmuma pareizo juridisko pamatu un esot nesaskaņīgi interpretējusi Orhūsas regulu Orhūsas konvencijas gaismā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).